

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2979/05
08.02.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Vladimira Tamaša, predsednika veća, Ljubice Milutinović, Vide Petrović-Škero, Sofije Vagner-Ličenoski i Sonje Brkić, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB advokat, protiv tužene Države SRJ – VP BB, radi naknade štete, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Novom Sadu Gž. 1859/98 od 25.juna 1998. godine, u sednici veća održanoj dana 8.02.2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Novom Sadu Gž. 1859/98 od 25.juna 1998. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Okružnog suda u Novom Sadu Gž. 1859/98 od 25.juna 1998. godine odbijena je žalba tuženog izjavljena protiv rešenja Opštinskog suda u Novom Sadu P. 4822/94 od 12.maja 1997. godine i potvrđeno navedeno rešenje.

Protiv rešenja Okružnog suda u Novom Sadu tuženi je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijano rešenje u smislu člana 386. u vezi sa članom 400. ZPP, Vrhovni sud je našao:

Revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz člana 354. stav 2. tačka 11. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti. Na druge bitne povrede odredaba parničnog postupka revizija tužene određeno ne ukazuje.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju rešenjem Opštinskog suda u Novom Sadu P. 4822/94 od 12.maja 1997. godine odbačena je žalba tuženog od 8.maja 1997. godine izjavljena protiv rešenja Opštinskog suda u Novom Sadu, od 10.aprila 1997. godine. Ustvari, tužena je na rešenje Opštinskog suda u Novom Sadu od 12.maja 1997. godine P. 4822/94 izjavila žalbu sa predlogom za povraćaj u pređašnje stanje 2.juna 1997. godine. U obrazloženju predloga za povraćaj u pređašnje stanje se navodi da je saglasno Uredbi o obrazovanju Saveznog javnog pravobranilaštva i Vojnog pravobranilaštva tužena ovlastila za zastupanje i primanje pismena i poziva punomoćnika za sve vreme postupka a sud je dostavu vršio direktno Vojnom pravobranilaštvu u Beogradu čime je tuženi doveden u situaciju da žalbu piše na kraju zakonskog roka. Po sprovedenim izviđajima od strane opštinskog suda – saslušanja sudskog dostavljača i VV, punomoćnika tužene utvrđeno je da je u Vojnom pravobranilaštvu došlo do unutrašnje reorganizacije od 1.maja 1996. godine, od kada su svi predmeti iz vojnih pošta dati u nadležnost novoformiranom pravobranilaštvu a prestalo je ranije dato ovlašćenje za zastupanje i dostavljanje o čemu je dato obaveštenje dostavljaču. O unutrašnjoj reorganizaciji u Vojnom pravobranilaštvu punomoćnik tuženog obavestio je sudskog dostavljača a reorganizacija se primenjuje od 1.maja 1996. godine od kada su svi predmeti iz vojnih pošta dati u nadležnost novoformiranom pravobranilaštvu. Pošto je rok za izjavljivanje žalbe isticao 7.maja, a žalba je izjavljena 8.maja 1997. godine, to su nižestepeni sudovi pravilnom primenom materijalnog prava odlučili kao u rešenju P. 4822/94 od 12.05.1997. godine.

Primenom člana 393 u vezi sa članom 400. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Vladimir Tamaš, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

dc